

ความผิด

ที่ อก ๐๔๒๑/๑๓๕๓/

กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระราม ๖ เขตราชเทวี

กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบอาชีพ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นร ๐๕๐๓/๕๒๖๘
ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารแสดงความคิดเห็นในการเพิ่มเติม /ปรับปรุง/แก้ไขร่างพระราชบัญญัติส่งเสริม
การประกอบอาชีพ พ.ศ.

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาเสนอความเห็น
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบอาชีพ พ.ศ.ของกระทรวงแรงงาน แล้วแจ้งผลการพิจารณา
ให้สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีทราบภายในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว มีความเห็นเพิ่มเติม
ในการปรับปรุง/แก้ไข ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบอาชีพ พ.ศ. ดังเอกสารตามแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโนสิต ปันเปี่ยมรักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๒ ๔๔๓๕

โทรสาร ๐ ๒ ๓๕๔ ๓๒๕๘

เอกสารแสดงความคิดเห็นในการ เพิ่มเติม/ปรับปรุง/แก้ไข
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบอาชีพ พ.ศ.

กระทรวงอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบอาชีพ พ.ศ. ของกระทรวงแรงงาน ว่าควรมีการเพิ่มเติม/ปรับปรุง/แก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าไว้ในบางมาตรา ดังนี้

1.) หมวด 3 การรับรองความสามารถในการประกอบอาชีพ มาตรา 15 ว่าด้วยการจำแนกและกำหนดระดับความสามารถของผู้ประกอบอาชีพและประเมินช่วงอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นว่า การประเมินในรูปแบบนี้ ใช้ได้เฉพาะทักษะฝีมือเพียงด้านเดียว ซึ่งการกำหนดรายได้ของผู้ประกอบวิชาชีพ ควรมีองค์ประกอบในการพิจารณาหลายด้าน เช่น ทักษะฝีมือ ทักษะในการบริหารจัดการ เป็นต้น นอกจากนั้น ทักษะฝีมือในอุตสาหกรรมการผลิตและบริการนั้น ยังไม่มีมาตรฐานฝีมือที่เป็นสากล เพราะการวางมาตรฐานสากลเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก

2.) การวางมาตรฐานรายได้เป็นพ.ร.บ. อาจเป็นการแทรกแซงกลไก demand-supply ของตลาดแรงงาน เห็นได้จากการกำหนดค่าแรงขั้นต่ำในแต่ละจังหวัดก็ยังเป็นปัญหาในการบังคับใช้อยู่มาก